

**ת"פ 19755/07/12 - מדינת ישראל נגד יניב קנרש, אברהם
אווסקר, שלמה אטיאס, יניב חב' לאנרגיה לישראל בע"מ, יניב חב'
לאנרגיה בע"מ, אווסקר אנרגיה בע"מ**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25 אוקטובר
2016

ת"פ 19755-07-12
מ"ת 19781-07-12

בפני השופטת נחמה נצר

מדינת ישראל

נגד

1. יניב קנרש
2. אברהם אווסקר
3. שלמה אטיאס
4. יניב חב' לאנרגיה לישראל בע"מ
5. יניב חב' לאנרגיה בע"מ
6. אווסקר אנרגיה בע"מ

נוכחים:

בשם המאשימה עו"ד ניר ישראל ומאור סבג

עו"ד מיכה גבאי בשם הנאשמים 1 ו-4

הנאשם 1 בעצמו

כן מתייצבת עו"ד חן מאירי בשם הנאשמים 1 ו-4

גזר דין

ביום 9.10.16 הודה הנאשם, יניב קנרש (להלן: הנאשם), בשמו ובשם חברות קשורות בעובדות שני כתבי אישום
עמוד 1

מתוקנים שהוגשו עובר להצגתו של הסדר טיעון.

עובר לדין מיום 9.10.16, התנהל בפני הליך פלילי כנגד הנאשם, זאת במסגרת ת"פ 19755-07-12. במסגרת ניהול ההליך, נשמעו כלל עדי התביעה ואף הנאשם כמעט וסיים להציג את ראיותיו, וההליך היה קבוע לגמר שמיעת ראיות למועד קרוב. בין לבין, הודיעו ב"כ הצדדים כי בעקבות הליך גישור שהתקיים בפני הנשיאה, כב' השופטת רויטל יפה כ"ץ, הושג הסדר טיעון הן ביחס להליך המתנהל בפני והן ביחס להליך נוסף התלוי ועומד כנגד הנאשם וכנגד חברות נוספות בבית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרת ת"פ 20695-01-16.

כאמור, בדין מיום 9.10.16, כמתחייב מההסכמות שהוצגו בהסדר הטיעון, ולאחר שהנאשם ביקש לחזור בו מכפירתו, הציגה המאשימה כתבי אישום מתוקנים בשני ההליכים הנזכרים, כאשר עיקרי כתבי האישום המתוקנים בהם הודה הנאשם בשמו ובשם החברות הינם כמפורט להלן. יאמר, כי כתב האישום המתוקן בהליך שבפני, נוגע לחקירה שהתקיימה כנגד הנאשם ביחד עם אחרים בפרשת "אנרגיה מתחדשת" ואילו כתב האישום המתוקן הנוסף ביחס להליך שהוגש כנגד הנאשם ואחרים לבית המשפט המחוזי בחיפה, עניינו חקירה שהתקיימה בפרשה שזכתה לשם "חזרה גנרלית".

על פי כתב האישום המתוקן, בהליך שהוגש במקורו לבית משפט זה, שבו כאמור הודה הנאשם, הודה הנאשם כי בסמוך לחודש ינואר 2011 הוא והחברות שבשליטתו, חברת יניב חברה לאנרגיה לישראל בע"מ ויניב חברה לאנרגיה בע"מ, קשרו קשר יחד עם אוסקר אברהם ואחרים להוצאה של חשבוניות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס בו הייתה חבה הנאשמת אוסקר אנרגיה בע"מ ובכך גם לאפשר לנאשם יחד עם הנאשמת יניב אנרגיה לישראל בע"מ, להתחמק מתשלום מס ערך מוסף בגין עסקאות לרכישת דלק.

על פי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, באופן המתואר לעיל, הוא התחמק מתשלום מס ערך מוסף בסכום של ₪ 185,000,000 באופן ובאמצעות הוצאת חשבוניות מס על שם הנאשמת יניב אנרגיה לישראל בע"מ, יניב אנרגיה בע"מ וחברת דבי. הנאשם אף הודה כי ביצע עבירות של הלבנת הון בהיקף של כ-₪ 138,000,000 ברכוש שמקורו בעבירות המקור המתוארות לעיל שהוא הודה בביצוען.

על פי כתב האישום המתוקן שהנאשם הודה בנכונותו, הודה הנאשם בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות של הלבנת הון, עבירות רבות של הוצאת חשבוניות מס במטרה להתחמק מתשלום מס, זאת בנסיבות מחמירות, עבירות רבות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות וכן עבירות של ניהול ספרים כוזבים, פעולות במרמה במטרה להתחמק מתשלום מס, לצד עבירות של הוצאת חשבוניות במטרה לאפשר לאחר להתחמק מתשלום מס, כל אלו בנסיבות מחמירות.

לצד הודייתו של הנאשם בשמו בעבירות המיוחסות לו, הוא הודה בשם חברת יניב אנרגיה לישראל בע"מ, בביצוע עבירות של הלבנת הון, הוצאת חשבוניות במטרה להתחמק מתשלום מס, ניכוי תשומות ללא מסמך כדין, ניהול ספרים כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס, זאת לצד עבירות של פעולה במרמה במטרה להתחמק מתשלום מס. בנוסף, הודה

הנאשם גם בשם חברת יניב אנרגיה בע"מ בביצוע עבירות של הוצאת חשבוניות במטרה להתחמק מתשלום מס, ניכוי תשומות ללא מסמך כדין, ניהול ספרים כוזבים, פעולות במרמה במטרה להתחמק מתשלום מס ושימוש במרמה ובתחבולה, כל זאת במטרה להתחמק מתשלום מס.

כנזכר, במסגרת הסדר הטיעון, הודה הנאשם בשמו ובשם החברות שיפורטו להלן, בעובדות כתב אישום מתוקן ביחס לפרשת חזרה גנרלית, שהחקירה במסגרתה הובילה להגשת כתב אישום לבית המשפט המחוזי בחיפה כנגד הנאשם ואחרים.

כאן המקום לציין כי האירועים העומדים ביסוד כתב האישום בפרשת חזרה גנרלית, ארעו כאשר הנאשם היה במעמד של משוחרר בתנאים במסגרת ההליך הפלילי שהתנהל נגדו בהקשר לפרשת אנרגיה מתחדשת. משמעות הדבר היא, כי הנאשם בהיותו משוחרר בתנאים ונהנה מאמון שצריך היה בית המשפט לתת בו, בחר באופן מודע לרמוס ולפגוע באמון שנתן בו בית המשפט ושנתנה בו החברה ולא נרתע מלשוב ולבצע עבירות בעודו מנהל את הגנתו במסגרת ההליך הפלילי התלוי ועומד בפניו.

על פי כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם, הוא הודה בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, שיבוש מהלכי משפט, הדחה בחקירה, עבירות על חוק הבלו, עבירות של הלבנת הון, זאת לצד ריבוי עבירות שעניינן הוצאת חשבוניות במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות לצד עבירות של ניכוי מסמך שלא כדין וניהול ספרים כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס.

הנאשם הודה כאמור בשמו ואף בשם החברות שהואשמו יחד עמו באותו כתב אישום מתוקן, ובין היתר הודה הוא בשם חברת אורישנא בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, עבירות על חוק הבלו, עבירות של הלבנת הון וכן עבירות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין, ועבירות של דיווח כוזב במטרה להתחמק מתשלום מס.

כמו כן, הודה הנאשם בשם חברת רשבי בביצוע עבירות על חוק רישוי עסקים, הלבנת הון, דיווחים כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס. יצוין, כי בהליך התלוי ועומד בבית המשפט המחוזי בחיפה, טרם הוחל בשמיעת ההליך ואולם טרם השגתו של הסדר טיעון כבר נקבעו מועדים לרוב לשמיעת הראיות. כאמור, בדיון בפניו ביום 9.10.16, הודיעו ב"כ המאשימה וב"כ הנאשמים, כי עלה בידם להגיע להסדר טיעון ושני הצדדים כאחד ביקשו ועתרו לאישור ההסדר ולאיומו. באותו דיון הוצגו כתבי האישום המתוקנים ונשמעה תשובת הנאשם בשמו ובשם החברות שבשליטתו הכוללת הודיה של נאשמים אלו בעובדות המתוארות בכתבי האישום המתוקנים.

על פי טיעוני ב"כ הצדדים, ניתן היה אף להבין כי בין הצדדים מתקיים אף הסדר לעניין כלל רכיבי הענישה ובכלל זה תקופת המאסר לריצוי בפועל, סכומי הקנס וסכומי החילוט. עוד הוסכם, כי לצד תקופת המאסר בפועל, יוטל על הנאשם מאסר על תנאי שאורכו יקבע על ידי בית המשפט.

בטרם אתייחס להסדר הטיעון, סבירותו ומידת האיוון העולה ממנו, ראוי להקדים ולהתייחס ולו באופן תמציתי לעובדה כי

מזה תקופה נמצאים אנו תחת שליטתו של תיקון 113 לחוק העונשין, אשר ביקש לקבוע כללים ברורים ומסגרת מוקפדת לערכאה הדיונית הנדרשת לגזור דינו של נאשם.

הואיל ובהליכים המאוחדים שבפניי הציגו הצדדים הסדר טיעון, על בית המשפט להתייחס ולקבוע באשר ליחס הראוי בין הסדר הטיעון לבין המתווה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, כפי שנקבע בתיקון 113. ייאמר כי עד כה, בית המשפט העליון נמנע מלומר באופן ברור ומפורש אודות הזיקה המתקיימת, אם בכלל, בין הסדר טיעון לבין המתווה להבניית שיקול דעת שיפוטי בענישה. עם זאת, נראה כי הערכאות הדיוניות השונות קבעו וקבעו, כי מוסד הסדר הטיעון לא נס מן העולם ולא נעלם ממנו עם חקיקתו של תיקון 113 לחוק העונשין. כמו כן, ניתן להבין מאמירות מגוונות של בית המשפט העליון, כי במסגרת הביקורת השיפוטית של הערכאה הדיונית על הסדר הטיעון אל לה לערכאה הדיונית לבחון את הסדר הטיעון על פי המתווה הקבוע בתיקון 113. וכפי שאומר בית המשפט העליון בערעור פלילי 2524/15, איוון שפרנוביץ' נ' מדינת ישראל "השיקולים העומדים בבסיסם של הסדרי טיעון, ובכללם אלה הנוגעים לקשיים הכרוכים בניהול המשפט... לא נכללו בתיקון 113. ניתן לומר, אפילו, שהשיקולים התומכים בגיבוש הסדרי טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקולי הענישה אותם נועד התיקון 113 להסדיר לצורך קידום האחידות בענישה... למעשה המדובר בשתי מערכות שיקולים שונות זו מזו, העשויות להולך, במקרים מסוימים, למסקנות שונות באשר לעונש הראוי" (שם, סעיף 18 לפסק הדין בעמ' 9).

בהמשך הדברים קובע בית המשפט העליון כי ניסיון להתאים את כלל השיקולים המצויים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון, עשויים לגרום לעיוות של כוונת הצדדים שעמדה בבסיס הסדר הטיעון, ועל כן מסקנת בית המשפט העליון היא כי לעניין הסדר טיעון, בחינתו והפעלת מנגנוני הביקורת השיפוטית לגביו, עדיין שולטת בכיפה ההלכה כפי שנקבעה בערעור פלילי 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (פד"י ז' 1577).

כזכור, באותו עניין, נקבעה נוסחת האיזון באופן כדלקמן: "אשר לעונש המוצע על פי הסדר הטיעון - בית המשפט ישמע במסגרת הטיעונים לעונש את נימוקי התביעה לבקשת הקולה. הוא יקבל מפי התביעה את השיקולים לעריכת הסדר הטיעון וכן את מירב הנתונים הקשורים לגזר הדין המוצע, הן מבחינת אינטרס הציבורי והן מבחינת טובת ההנאה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר וסיבותיה. בנוסף לכך, ישמע בית המשפט מהצדדים טיעונים לעונש בהם יועלו השיקולים הרלוונטיים לענישה, לרבות טיעונים לחומרא מפי התביעה, כמו בכל הליך אחר שנועד לגזירת הדין... לאחר קיום הליך כאמור יגזור בית המשפט את הדין. הוא יבחן את העונש על פי אמות המידה שמנינו ויבדוק אם העונש המוסכם שהוצע לו אינו מפר את האיזון הדרוש בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין אינטרס הציבור. אם שוכנע בית המשפט בקיומו של איזון כאמור, יאמץ את הסדר הטיעון".

להבנתי הצנועה, עת מוצג הסדר טיעון, בוודאי כזה הכולל התייחסות מוסכמת, ברורה ומפורשת ביחס לכלל רכיבי הענישה, אל לו לבית המשפט הנדרש לבחון סבירותו של הסדר הטיעון, לנסות וליישם לגבי הסדר זה את שיקולי הענישה לפי תיקון 113, שהרי שיקולים אלו לא זו בלבד שאינם חופפים את השיקולים הרלוונטיים להסדר הטיעון, אלא מבקשים הם להכניס למסגרת השיקולים רכיבים העשויים לעוות את בסיס ההסכמה שעמדה ביסוד כוונתם המשותפת של הצדדים לחתור ולהגיע להסדר טיעון, אם לא לאיין לחלוטין את יסוד ההסכמה. עם זאת, אין מניעה כי במסגרת הביקורת השיפוטית אודות סבירותו של הסדר הטיעון ומידת האיזון כפי שהיא נשקפת ממנו כמתחייב מהלכת פלוני, יתן בית

המשפט דעתו ולו באופן כללי למתחם הענישה שעשוי היה להיות רלוונטי אלמלא היה מוצג בפניו הסדר טיעון הכולל התייחסות מוסכמת ביחס לכלל רכיבי הענישה.

בענייננו כאמור, הסדר הטיעון שהצדדים עתרו כאחד לאימוצו, כולל התייחסות פרטנית וברורה לכלל רכיבי הענישה, וכאמור שני הצדדים כל אחד בתורו ומנימוקיו, ביקש כי בית משפט זה יאמץ את הסדר הטיעון, יאשר אותו ויפעל ליתן גזר דין העולה בקנה אחד עם הסדר הטיעון.

כנזכר לעיל, הביקורת השיפוטית על הסדר הטיעון, סבירותו והתאמתו צריכה להיעשות לאורה של נוסחת האיזון, דהיינו מחד האינטרס הציבורי ומאידך טובת ההנאה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר וההנמקה שעלתה מטעם כל אחד מהצדדים, מדוע אם בכלל יש לאשר את ההסכמה.

בבואי לבחון את הסדר הטיעון על רכיביו השונים, שמתי לנגד עיני את העובדה כי מדובר בנאשם יליד 1972, שלא זו בלבד שזו אינה הסתבכותו הראשונה בפלילים, שכן לנאשם הרשעות קודמות הכוללות ארבע הרשעות בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במרמה ובתחבולה ומסירת ידיעה כוזבת על פי חוק מע"מ, כאשר במסגרת הרשעות אלה הוטלו על הנאשם מאסרים בפועל ואף מאסרים מותנים ששניים מהם הינם חבי הפעלה לעת הזו.

עוד הבאתי בחשבון את העובדה כי כתב האישום המאוחר, זה שהוגש בתחילה לבית המשפט המחוזי בחיפה ולימין צורף להליך שבפניי במסגרת הסדר הטיעון, בא לעולם כאשר הנאשם שוחרר בתנאים מגבילים במסגרת היותו נאשם בהליך שהוגש נגדו ביחד עם אחרים לבית משפט זה, וכאשר לא היה בעובדה כי הנאשם עומד לדין בכתב אישום חמור למדי, כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולעבור עבירות כאשר גם הפעם, הקופה הציבורית נופלת קורבן להתנהגות עבריינית, תרמיתית, תחבולתית של הנאשם, ופעם נוספת נגזלה הקופה הציבורית, זו הפעם בסכום של 25,000,000 ₪.

כאמור, עניין לנו בנאשם אשר לא היה בהליכים קודמים ואף לא בהליך תלוי ועומד כדי להרתיע אותו או כדי להציב בפניו מחסום לבל יהיו לשוב ולפגוע באינטרס הציבורי. אין ספק כלל כי העובדות כפי שהן מתוארות בשני כתבי האישום המתוקנים, מלמדות על תפקידו המרכזי, אם לא המכריע, של הנאשם בקשרים הפליליים שנוצרו וניתן בהחלט לומר כי הנאשם הוא המחולל העיקרי של העבירות, בוודאי של אלו אשר הובילו לגזל של הקופה הציבורית בסכומים משמעותיים וגבוהים כל כך.

ניתן בהחלט לומר כי אלמלא חתר הנאשם להשגת הסדר טיעון ואלמלא הושג הסדר טיעון הכולל הסכמה ברורה וגדורה ביחס לכלל רכיבי הענישה, כי אז ניתן בנקל להניח שהענישה הממשית בדמות תקופת המאסר לריצוי בפועל הייתה גבוהה באופן ניכר על זו שהוסכמה לבסוף במסגרת הסדר הטיעון, ודי אם אציין בהקשר זה כי לפני תקופה לא ארוכה, עת נדרשתי לגזור את דינו של אוסקר אברהם, אחד השותפים לעבירות שעמדו ביסוד החקירה בפרשת אנרגיה מתחדשת, הבעתי דעתי כי מתחם הענישה בגין העבירות בהן הורשע אוסקר אברהם, נע בין 5 ל-10 שנות מאסר ובסופו של יום, מהנימוקים אותם פירטתי בגזר דינו של אוסקר אברהם, דנתי אותו לתקופת מאסר של 6 שנים. לא מיותר לציין בהקשר

זה, כי בעניינו של אוסקר הגבילה המדינה את טיעוניה לתקופת מאסר בפועל של 7.5 שנים. כך שטענת המאשימה כי אלמלא הסדר הטיעון, היה בכוונתה לעתור בכל אחד מהתיקים שצורפו בעניינו של הנאשם לתקופות מאסר משמעותיות, איננה טענה חסרת יסוד ובוודאי שהיא משקפת הפנמה של הקביעות השיפוטיות, כפי שניתנו בעניינו של אוסקר אברהם. עם זאת, אין ולא ניתן להתעלם מכך שהודיית הנאשם בשמו ובשם החברות הקשורות, הביאה הלכה למעשה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי, הן זה אשר היה דרוש לצורך סיכום טיעוני הצדדים בהליך ששמיעתו כמעט הסתיימה בפניי, וכן זה הדרוש לצורך מתן הכרעת דין בתיק רב היקף שהוגשו בו קרוב ל-400 מוצגים, אשר עמודי הפרוטוקול הם רבים מספור. שלא לדבר על העובדה כי בעקבות הודיית הנאשם בשמו ובשם החברות הקשורות בכתב האישום בהליך שהוגש במקורו לבית המשפט המחוזי בחיפה, טרם החלה שמיעת הראיות ועדיין המדובר בכתב אישום שרשימת עדי התביעה אוחזת כ-300 עדים, ויש להניח גם באופן זהיר כי הערכאה הדיונית הייתה נדרשת ליחד ימים רבים מאוד לצורך שמיעת הראיות בהליך הנזכר. כך שבוודאי ניתן וצריך לומר כי לקופה הציבורית ולאינטרס הציבורי תועלת ואף נחמה מכך שהסדר הטיעון חסך באופן אמיתי וממשי זמן שיפוטי לא קצר.

עוד צריך לתת את הדעת לכך שהנאשם, גם אם באיחור מה, הכיר באחריותו לאירועים העברייניים המתוארים בכתב האישום, תוך שהוא נותן הסכמתו לרכיבי ענישה שבוודאי אינם קלי ערך ואינם עניין של מה בכך, ובהקשר זה יש להזכיר כי הנאשם הסכים כי יוטל עליו מאסר בפועל של 10 שנים ולכל הדעות, המדובר בתקופה ארוכה, משמעותית, שבוודאי אינה בבחינת ענישה מקלה. לכך גם יש להוסיף את העובדה כי הנאשם הסכים שמרכושו ומזכויותיו, כפי שנתפסו על ידי המאשימה, יחולטו זכויות וכספים בסכום של 10,000,000 ₪. המדובר בחילוט כבד, משמעותי, רב שבוודאי עומד לצד ובנוסף לענישה המשמעותית והקשה בדמות המאסר בפועל.

לטעמי, הצטברותם יחד של רכיבי הענישה, קרי תקופת מאסר משמעותית לריצוי בפועל, וחילוט סכומים גבוהים למדי, באלה יש כדי ללמד על סבירותו של ההסדר, ועל היותו מגלם כהלכה את האיזון שבין האינטרס הציבורי לטובת ההנאה שצמחה לנאשם בעקבות הסדר הטיעון.

בנסיבות בהן רכיב הענישה לעניין המאסר בפועל איננו קל ערך, יש לומר כי הוא משמעותי למדי וכאשר לצד רכיב זה ניצב ועומד רכיב ענישה בדמות חילוט בסכום של 10,000,000 ₪, מצאתי כי נכון ומוצדק יהיה לסמוך ידי על שיקול דעתה של המאשימה וחזקה עליה כי שקלה את כלל הנימוקים שצריך היה לשקלם ולהביאם בחשבון, במיוחד כאשר הסדר הטיעון בא לעולם לאחר שבית משפט זה כבר אמר את דברו בעניינו של אוסקר וכאשר בית המשפט המחוזי בתל אביב כבר הביע דעתו ביחס לענישה שראוי לתיתה בנסיבות הדומות, אם לא זהות, לנסיבות שבאו לידי ביטוי בכתב האישום שבפניי, זאת ביחס לעניינו של יוסי לטין.

העולה מן המקובץ לעיל, כי הגעתי לכלל דעה, כי הסדר הטיעון אליו הצדדים הוא הסדר מאוזן, שקול וכי אין בנמצא נימוקים כבדי משקל העשויים להצדיק התעלמות וחריגה מהסדר הטיעון.

אשר על כן, נוכח הסדר הטיעון כפי שהוצג על ידי הצדדים, ראיתי לנכון לדון את הנאשם יניב קנרש לעונשים כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 10 שנים. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם בין התאריכים 18.6.12 ועד 3.2.14, וכן בין התאריכים 15.12.15 ועד ליום 25.10.16.
- ב. מאסר מותנה של 36 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מעת שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע בתיקים המאוחדים שבפניי.
- ג. מפעילה את המאסר המותנה של שמונת החודשים, כפי שהוטלה על הנאשם במסגרת ת"פ 39489-06-10 שלום פתח תקווה, מיום 3.4.12 וכן מפעילה מאסר מותנה של ששת חודשים, כפי שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 1192-09-09 מיום 24.11.09 שלום טבריה. הפעלת המאסרים המותנים תיעשה כך שאלה ירצו בחופף האחד עם משנהו ואף בחופף לתקופת המאסר, כפי שהוטלה על הנאשם כמפורט לעיל.
- ד. קנס כספי בסך של 600,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתם.
- ה. בנוסף, ועל פי המוסכם, ניתן צו לחילוט סכום של 10,000,000 ₪ מכוח ועל פי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון תש"ס - 2000, זאת מתוך רכושו של הנאשם, כפי שנתפס במסגרת צ"א 19822-07-12 וכן בצ"א 20753-01-16.
- באשר לנאשמות: יניב אנרגיה לישראל בע"מ, יניב אנרגיה בע"מ, אוריטנא בע"מ ורשבי בע"מ, אלה ידונו לתשלום קנס בסך של 100,000 ₪ באופן הדדי ביניהן.**
- כפי שהוריתי בהחלטה מוקדמת יותר מהיום, אופן ביצוע החילוט והיקף החילוט ביחס לזכויות התפוסות, לא יוכרעו היום אלא במסגרת דיון נדחה שנקבע ליום 22.11.16.
- באשר לבקשת הנאשם כי תינתן לו זכות להשתחרר באופן זמני מהמעצר בו הוא נתון, טרם שיתייצב לריצוי תקופת מאסרו כפי שהוטלה עליו במסגרת גזר דין זה. הנאשם טוען כי מאז 15.12.15, עת נעצר הוא מחדש, מצוי הוא במעצר רצוף ועתה הוא עתיד להישלח לריצוי מאסר בפועל לתקופה ארוכה ומשמעותית, זאת גם אם ינוכו ימי מעצרו. הנאשם, כך נטען, מטופל בשלושה ילדים רכים ותקופת היעדרותו מן הבית, אשר כאמור צפויה להיות ארוכה וממושכת, מקשה מאוד על תפקודם של הקטינים, והנאשם מבקש שהות קצרה של ימים אחדים על מנת להיות עם ילדיו עובר לכניסתו למאסר ארוך כל כך.
- עוד מציין הנאשם כי אביו, שהוא אדם בא בימים, יליד 1946, סובל מתחלואי גוף שונים, רבים וקשים, המגבילים עד למאוד את יכולתו לצאת מן הבית וכל שכן להגיע אליו לביקורים כשהוא נתון מאחורי סורג ובריח. כמו כן, מביע הנאשם

את חששו כי לנוכח מצבו הבריאותי הקשה של אביו, ספק אם יעלה בידי אביו לפגוש בו לאחר שהנאשם ישלים לרצות את תקופת המאסר בפועל כפי שהוטלה עליו.

המאשימה מתנגדת למתן אפשרות שכזו ולו לימים אחדים, תוך שהיא מדגישה את העובדה כי הנאשם אינו ראוי עוד לאמון, אפילו לא ברמה מינימלית, בפרט לאור העובדה כי הנאשם בהיותו משוחרר בתנאים בפרשת אנרגיה מתחדשת, לא נרתע מלשוב ולשלוח ידו בקופה הציבורית, תוך שהוא שב ופוגע בכספי המדינה וגוזל סכום של כ-25,000,000 ₪.

בבואי לבחון את בקשת הנאשם, נתתי דעתי למצוקתם של הקטינים, ילדיו של הנאשם, ואף למצוקת אביו שהינו אדם בא בימים, שמצב בריאותו רופף למדי. עם זאת, החלטתי בסופו של יום שלא לאפשר לנאשם יציאה ולו לימים ספורים טרם שהנאשם יתחיל לרצות את תקופת המאסר שהטלתי עליו, כאשר הבסיס והנימוק המרכזי למניעת זכות זו היא התנהגותו ומעשיו של הנאשם ובפרט העובדה כי הנאשם רמס ברגל גסה את האמון שנתן בו בית משפט ולא נמנע ולא נרתע מלשוב ולשלוח ידו לקופה הציבורית בהיותו משוחרר בתנאים. להבנתי, הפגיעה ולו המינימלית באינטרס הציבורי אינה יכולה להצדיק הליכה נוספת לקראת הנאשם, ואם ילדיו של הנאשם ומצוקת אביו לא עמדו לנגד עיניו בשעה שהוא שב ופגע באינטרס הציבורי, יש מידה רבה של עזות מצח אם לא מעבר לכך, בבקשת הנאשם כי דווקא עתה בית המשפט ייתן משקל לעניינים שהנאשם במודע וביודעין נמנע מלהתייחס אליהם.

בעניין זה יש לומר לנאשם כי אין לו להלין אלא על עצמו בלבד ומשטובת ילדיו, ומשטובת אביו לא מנעו בעדו מלשוב ולשלוח ידו לקופת הציבורית, אל לו לצפות כי בית המשפט ייתן בידו מחווה ואפילו המדובר במחווה הומניטרית.

אשר על כן, בקשת הנאשם לשחררו ולו באופן קצוב עד לתחילת ריצוי עונש המאסר נדחית.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תשע"ז, 25/10/2016 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת

הוקלד על ידי אילנית + אורה